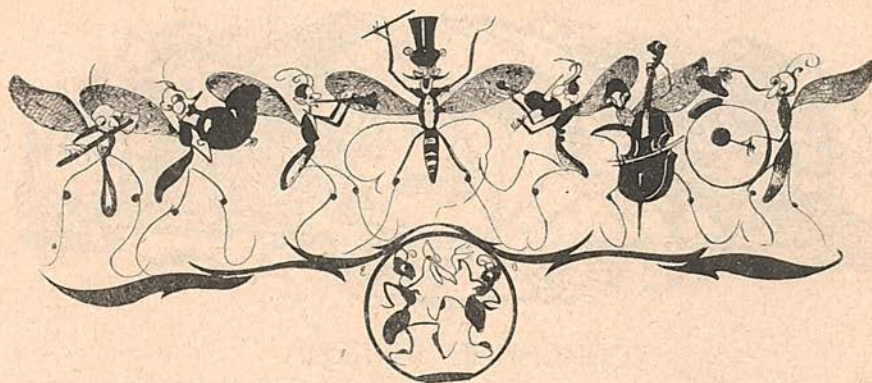

Щастливото семейство.

Приказка отъ Андерсенъ.

Най-голѣмиятъ листъ, който съмъ виждалъ, е този на дивата рѣпа. Дигнете ли го отгоре — цѣлъ чадъръ.

Дето расте диватата рѣпа, тамъ винаги има и охлюви. Отъ тѣзи голѣми, бѣли охлюви нашитѣ предѣди сж приготвяли вкусно ястие. Охлювитѣ сж живѣели по листата на дивата рѣпа и тя е била разсаждана само зарадъ тѣхното отглеждане.

Имаше една градина, въ която никой не развъждаше охлюви. Стопанитѣ на градината бѣха отдавна умрѣли. Но рѣпата растѣше още. Тя бѣше покрила цѣлата градина, като гжста гора. Само тукъ-тамъ имаше ябълкско или крушово дърво. Никой не би позналъ, че тукъ нѣкога е била градина, защото рѣпата бѣше израстла на вредъ. И въ нея живѣеха последнитѣ два бѣли охлюва. Тѣ не знаеха колко години живѣятъ тука, но помнѣха, че живѣеха заедно съ много още други охлюви... Помнѣха и това, че родителитѣ имъ бѣха дошли отдалечъ. Тѣ не излизаха отъ градината, но знаеха, че нѣкжде въ свѣта се намира царскитѣ палатъ... Тамъ сж били варени тѣхнитѣ дѣди и предѣди и поднасяни въ сребърни сждове на царската трапеза...

Какво е ставало съ тѣхъ следъ това, тѣ не знаеха. Разбира се, тѣ не знаеха що значи това, да ги варятъ и поднасятъ въ сребърненъ сждъ, но си мислѣха, това е нѣщо много хубаво и много благородно...